

upati ki svojih otrok v sili zapustil ne bode! Med seboj se hočemo krščansko ljubiti in se po bratovsko podpirati, ne samo z lepimi besedami, ampak z dejansko podporo in z dobrim svetom, ki je dostikrat več vreden, kakor suh denar. Spoštuj očeta in mater! Takó nas uči štrta božja zapoved. Zato pa spoštuj tisti jezik, katerega sta govorila tvoj oče in mati, in v katerem si kot nedolžni otrok z njimi svoje prve, nepozabljene molitvice molil. Spoštujmo pa tudi svojo nam od Boga dano duhovsko in posvetno gosposko, brez katere človeška družba obstati ne zamore. Sveti oče to najbitkeje obžalujejo, če narodi nečejo poslušati glasa njim od svetega Duha postavljenih škofov pa od njih poslanih dušnih pastirjev. Ni res, da gre duhovniku prva beseda samo v cerkvi! V cerkvi in šoli se le učimo, kako naj v vseh rečeh po božji volji ravnamo, da bomo mirno in srečno živeli in se tudi večno zveličali. Kdor me o pravem času modro posvari, gotovo ni moj sovražnik; komu se pa vedno sladek med z jezika cedi, je gotovo pri krive svobode, pogubljive razuzdanosti. Poslušajmo torej radi svojo duhovsko in posvetno gosposko, ne pa krivih prerokov, ki bi radi med nas zasejali pogubljivi prepričanje, ki nas gotovo popolnoma oslabi in ob vso ustavo spravi. Oj Slovenci, ne pozabimo, kako nas rajni knezoškof Slomšek še iz groba opominja: »Bratje moji! Sveta vera vam bodi luč, materna beseda slovenska pa ključ do prave sreče narodove, časne in večne«. To in pa veselo novo leto želi vsem bralcem »Slovenskega Gospodarja« njihovi stari prijatelj,

krščanski slovenski rodoljub.

Cerkvene zadeve.

Slov. mladeniču v spomin.

Umrli je dne 27. novembra 1893 v Gradcu bivši Mariborski učiteljski pripravnik, dijakom dokaj znani spretni organist, Emil Breznik, sin nadučitelja iz Zetla. Oj, kako nadepolno je bilo njegovo življenje vsa leta! Zadnje leto pa so mu nezdrava stanovanja in slaba strežba zakrivila bolezen. Ker je bil Emil lepo potrpežljiv, se mu je tako — pohlevnemu mladeniču prezgodaj odrezala nit življenja. Stariši, učitelji, če ste tudi oddaljeni, hodite le v mesta za svojim sinovom pogledat, ali se jim za dragi denar primerno postreže, ali ne! Ako pa kateri mladenič gimnazijalec ali pripravnik zbolí, hodite stariši sami z njimi k zdravniku — ne prepuščajte tujim najemnikom nikoli vestnega opraviila na svojih otrokih!

Učit. pripravnik E. B. se je rodil v trgu Ljubenskem v Savinjski dolini. Že mali fantek je kazal muzikalčno nadarjenost. Rad je popeval pri očetovem glasoviru »Tantum ergo«, svojo vselej preljubljeno pesem. Veliko lepih nedolžnih iger razveseljevalo mu je srce. Roditelji so sklepali iz tega, da iz fanteka zna biti kaj več. Preselivši se z očetom na Gornji Štajar, se je 5letni deček tam gori odlikoval na sv. noč. Spremenjeno lepo oblečen s križem v rokah — med raznobarvno razsvečavo — predstavljal je nebeškega otročiča. Deklamoval je otročičem pri božičnem drevesu: »Mir Vam bodi«. Nad 40 otrok obdaril je z novimi oblačili, ki jih je Trofajski graščak Šardorfski šoli poklonil. Lepo pridigo so na tej krasni veselici spregovorili tamošnjemu občinstvu č. gosp.

A. Stradner, sedanji kn. šk. tajnik v Gradcu. Letos, 13. leto pa je nebeško dete Jezus poklical Emila na večni sveti dan. S sv. križem v rokah je tudi svoje življenje končal. Mladenič se je kaj razveselil lepega z odpustki blagoslovljenega sv. križca; tako pripoveduje usmiljena sestra predstojnica. Ona častivredna sestra mu je sv. križ preskibela in mu ga prinesla teden dni pred smrtjo v bolnišnico. Previden je bil dvakrat s sv. zakramenti. Po zadnjem sv. obhajilu poljuboval je vedno sv. križ, svojo edino tolažbo in držal ga do zadnjega diha še v mrzlej roki. Povedal je usmiljeni sestri svojo zadnjo voljo, namreč: ko umrjem, pošljite sv. križec mojim ljubim starišem v spomin. Povejte jim, da jaz bom v nebesih prosil za nje, oni pa naj zame molijo. Naj bodo potolaženi tako, kakor sem tudi jaz potolažen. — Tako so usmiljene sestre, one zveste dobrotnice in tolažilke, katere delé dušna in telesna dobra dela usmiljenja, mladeniču vedno na strani stale. Umrli je v prisotnosti usmiljene sestre. Pokopan je na mirudvoru Sv. Petra v Gradcu. Tuja zemlja bodi mu lahka! Rajnkemu pa bodo na god dne 22. maja nesli sošolci venec na grob. Do tiste dobe bode tudi postavljen že spominek na grobu — grobni angelj in križ.

Brez krščanske vere ni straha.

V Parizu so se letos dne 9. decembra zbrali državni poslanci, da se posvetujejo. V tisti hiši, zbornica se ji reče, so zgoraj galerije, taki kori, kakor v nekaterih romarskih cerkvah. Gor smejo drugi ljudje hoditi poslance poslušat. Dne 9. decembra pride med njimi Bailant (Belan), mož temnega pogleda, in prinese seboj orodje, v katerem je bilo polno žrebljev in takih rečij, ki se ko smodnik razletijo. V tem trenutku, ko misli orodje zagnati med poslance, se obrne neka ženska, on se zadene ob nje, orodje mu zleti proti steni in se razleti. Strašno je počilo in poškodovalo. Žreblji in kosi tistega orodja so se razleteli na vse strani in ranili, da je jo, dva poslanca sta dobila blizo da smrtne rane, drugim ljudem je temu kak prst vtrgalo, drugemu razmesarilo lice, ramo, čez sto jih je skupilo, strah je pa vse prevzel. Hudobnega Belana je prasinilo po roki. Hudobnež je oženjen in ima dva otroka. Uboga taka družina! Pred nekim časom jih je pustil doma in se klatil po Ameriki. Ko se je na Francosko povrnil, živel je od tatvine in drugih pregreh in kratko časa je delal v fabriki za usnje, potem je spisoval čisto brezverski socialistični list. Ker pusti država, da se mladina ne uči v šolah Boga se bati, ker zaničuje in zatira duhovnike, ki bi radi ljudi s strahom božjim navdajali, ker pravi, da sme vsak po svoji volji delati, in ker ne brani takih krivih nauk v knjigah in časnikih širiti, redi si take razbojnice. Pravi katoliški kristjan se varuje celó samo z besedo komu škodovati. Začetek modrosti in sreče je strah božji.

O.

Vrhbosna. V Sarajevu izhaja jako zanimivi cerkveni list »Vrhbosna« vsaki mesec dvakrat in velja na leto 2 fl. 50 kr. s prilogo vred eno polo, s prevodom in razlaganjem sv. pisma nove zaveze. Za bogoslovce in dijake srednjih šol se daje po 2 fl. Sam prevod sv. pisma stane 1 fl. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici uredništvu »Vrhbosne« v Sarajevu.

Glasnik presv. Srca Jezusovega izhaja v Travniku vsaki mesec enkrat na 24 straneh in velja s poštnino vred 36 kr. Je tedaj najcenejši podučni list in ima namen, vnemati pobožnost k presv. Srcu Jezusovemu. Naroča se pri Antonu Scholzu v Zagrebu, Margareta ulica št. 6 po poštni nakaznici.